

METROPOLITAN ARCHDIOCESE OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic Church

810 North Franklin Street
Philadelphia, PA, 19123-2005
Tel (215) 627-0143
ukrmet@ukrcatholic.org

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
ієрархів Української Католицької Церкви в Сполучених Штатах Америки на
Великий піст 2025 року

*Нехай же Бог надії сповнить вас усякою радістю та миром у вірі,
щоб ви збагатились у надії, силою Духа Святого*

Рим 15, 13

Дорогі брати і сестри в Христі!

Входимо у Великий піст – у час благодаті, що відкриває нам шлях до глибшого єднання з Богом, час покаяння та відновлення нашої духовної ідентичності. У цей період, який за своїм дизайном є збільшувальним склом чи лакмусовим папірцем нашого життя, призупиняємося у вирі подій та стишуємося, замислюючись над тим, що означає бути учнями Христовими та як жити надією.

У цьому Ювілейному Році, будши покликані стати паломниками надії, ми часто стикаємося з важкими й іноді непростими реаліями. Члени нашої церковної спільноти, біженці, вимушені переселенці, жертви війни, воїни на фронті, мешканці міст, що зазнають бомбардувань, – усі ми є громадянами ХХІ століття, де панує неспокій, ідеологічні конфлікти та економічна нерівність. Окрім цих викликів, кожен із нас переживає особисті труднощі, які стосуються сім'ї чи навчання, роботи чи здоров'я, віри чи сумнівів, життя чи смерті. Саме серед цих випробувань ми, послідовники Ісуса, покликані йти вперед із надією, яка стосується не лише нас самих, але також наших братів і сестер, йти вперед з надією для світу.

Надія – це не оптимізм, не просто почуття чи декларація про те, що все буде так, як ми хочемо. Чеснота надії – *“це непорушна впевненість у Спасителеві, притаманна віруючому, який очікує повноти пришествя Христа; це чеснота “подорожуючого” - того, хто, будучи причасником божественного життя, зростає в ньому, тобто обожествлюється”* (Катехизм УГКЦ, Христос – наша Пасха, 841-842).

То що ж є нашою надією? Що таке повнота надії? Що таке остаточна надія? Це життя у Христі, життя у Царстві Божому. Ми, охрещені у Христа, *“зодягнулися у Христа”* (Гал 3, 27). Він провадить нас Своїм словом, живить нас Пресвятою Євхаристією, називає нас Своїми друзями, братами й сестрами (Йо 15, 15). Ми – сини й дочки Небесного Отця, частина Тіла Христового: *“Так само, як тіло є одне, хоч і багато має членів, і всі члени тіла, хоч є їх і багато, становлять одне тіло, так і Христос”* (I Кор 12, 12).

Дорогий брате, дорога сестро, ти – Христовий! Він прийняв нашу людську природу, наше життя, а ми прийняли Його. Наша надія заснована на Його обітницях і не вимірюється

багатством, владою, задоволенням чи комфортом. Вона народжується з нашої дружби з Божим Сином, через яку в домі Отця відкривається наша справжня ідентичність.

Як жити цією надією? Як почати спочатку? В Євангелії ми чуємо заклик Ісуса: *“Покайтесь, бо наблизилося Небесне Царство”* (Мт 3, 2). Великий піст – це час, щоб відновити свою справжню ідентичність, час, щоб заново відкрити надію. Усі практики цього спасенного часу мають одну головну мету – нашу зустріч із Господом, щоб пізнати Його, прийняти Його дари та благословення, довіритися Йому в усіх обставинах життя.

Постімо, щоб віддалитися від того, що в цьому світі відволікає нас від ясного бачення Господнього обличчя. Молімося, зустрічаючись нашими очима з очима Ісуса. Відкладімо хоча б на деякий час екрани наших телефонів і комп’ютерів, щоб почути Боже Слово, яке звернене особисто до кожного з нас у нашому болю, смутку, сумнівах і розгубленості. Через покаєння і визнання своїх гріхів ми створюємо місце в наших серцях і душах для Святого Духа, який наповнює наше життя і стосунки світлом і миром.

Нехай наша надія спонукає нас дарувати надію іншим, ділитися даром віри, Святого Хрещення, довіри до Ісуса. Ми робимо це через наші жертви – наш час, таланти та матеріальні блага. Улюблені в Христі, давайте щедро, давайте так, щоб це було жертвою любові, а не лише крихтами з нашого столу. Ба більше, щодня робімо хоча б одну добру справу так, щоб про неї ніхто не знав.

Сьогодні, коли Україна страждає від затяжної, жорстокої війни, розв’язаної Росією – війни, що нищить, роз’єднує, намагається стерти нашу ідентичність – багато наших братів і сестер зазнають болю втрат, переслідувань і страждань. Міста перетворюються на руїни, сім’ї розриваються, життя обриваються. Проте навіть у цій темряві ми тримаємось надії, що зло не матиме останнього слова. Тож нехай наша надія у Воскреслому Христі буде для нас міцним якорем (Євр 6, 19). У Христі ми вже переможці, бо *“ні смерть, ні життя, [...] ні теперішнє, ні майбутнє, ні сила, ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любові, що в Христі Ісусі, Господі нашім”* (Рим 8, 38-39).

Нехай молитва, піст і милостиня допоможуть нам прийняти дар надії, яким Господь обдаровує нас. Із цією надією крокуймо впевнено паломництвом до Воскресіння.

Христос воскрес! Воістину воскрес!

† Борис Гудзяк,

митрополит Української Католицької Церкви у США,
архієпископ Філадельфійський для українців

† Павло Хомницький, ЧСВВ,

єпископ Стемфордської єпархії

† Венедикт Алексійчук,

єпископ Чиказької єпархії Святого Миколая

† Богдан Данило,

єпископ Пармської єпархії Святого Йосафата